

TARYBINIS Rokiškis

(M) Rokiškio Apkomo ir Apskr. Vykd. Komiteto Organas

№ 7 (240) | 1946 m. liepos 18 d. | Kaina 20 kp.

KLUBŲ SKAITYKLŲ VEDĖJAI—PENKMEČIO PLANO VALSTIEČIAMS POPULIARIZUOTOJAI

Prasame pokarinį laikotarpį — laudies ūkio atstatymo ir tarybinio darbo metus. Mes žinome, kiek žalos ir kiek žmonių Hitleriniai grobikai padarė Tarybų Sąjungos respublikose, o tuo pačiu ir mūsų respublikoje, nuniokodami pramonę, ligonines, mokyklas ir kitus kultūrinius pastatus. Visa tai reikės atstatyti ir kad darbu programa, vykdytą ketvirtąjo stalininio penkmečio plane, būtų įvykdyta reikalinga ir būtina su penkmečio plano didinamais uždaviniais susipažinti ir įgyvendinimui praktikoje sukaupti visas jėgas.

Užduotis skaityklų, tiktai vedėjų, turi būti gerai išsilyginanti į naują penkmečio plano programą ir ją supažindinti darbo valstybinis ir jaunimą, nes tik pilnais sąmoningais ir supažindintais žmonių didingi uždaviniai laikysime sėkminge jų įvykdymą.

Užduotis skaityklų — kultūrinis ir švietimo židinys kaime, kurį vedėjas, iškilus šiais metais naujojo penkmečio programai, ir turi nepagalėti žmonėms, kad gerai išaiškintų valstybinę politiką, ke duos Tarybų darbus ir visai Tarybų Sąjungai naujais penkmečiais. Užduotis skaityklų vedėjai valstybinėje tarpe turi populiarizuoti naujojo penkmečio plano uždavinius — tiek per susirinkimus, individualiai, o taip pat ir klubuose skaitykluose ruošiant vektus, pačiose klubų tarptalposse rengiant pamokas parodėles, vaizduojančias penkmečio programos uždavinių įgyvendinimo rezultatus 1950 metų pabaigoje, patalpas (tiek leidžia galimybes) išsilyginanti į atitinkamą literatūrą, susijusią su penkmečiu.

Užduotis pasakyti, kad nemaža dalis apskrities klubų skaityklų vedėjų į penkmečio planuodami populiarizavimą darbuose tarpe, surišant juos su penkmečio planu, pabrėžiant jo uždavinius ir kultūros sritį.

veiklesnųjų klubų skaityklų vedėjų tenka paminėti drg. drg. Byrą (Didsodės kl. sk.), Klišenytę (Moškėnų kl. sk.), Stoukaitę (Brizgių kl. sk.), Vizbaraitę (Panemunio st. kl. sk.) ir kt. Neblogai dirba ir Svobickio klubo skaityklų vedėjas drg. Komka, apart penkmečio plano populiarizavimo ir aiškinamojo darbo dėl pieno, mėsos, vilnų ir kitų valstybinių prievolių skubesnės atlikimo reikšmės, suruošdamas ir kitomis temomis paskaitas, kaip, pav., „Naujasis tarybinio valstybiškas gyvenimas“ ir kt. Parodėles, vaizduojančias atsielkus laimėjimus šio penkmečio laikotarpyje iki 1950 m. pabaigos, yra įrengtos Kirkūnų, Apaščių ir Didsodės klubuose skaitykluose.

Deja, nekurie klubų skaityklų vedėjai per daug žaltai žiūri į savo pareigas ir šiuo reikalu nenori įsitraukti į aiškinamąjį darbą valstybiškos tarpe. Tokie žios srities atsilikėliai — Grundaitė Aklivė (Čedaičių klubo sk. vedėja) ir Galvosaitė (Rokiškio kl. sk. vedėja), kurios nėra pavydusios nė vienos paskaitos. Tai nedovanotinas atsilikimas ir savo pareigų visiškai nepaisymas. Grundaitė ir Galvosaitė savo klaidas turi atitaisyti ir nedelsiant įsitraukti į aiškinamąjį darbą penkmečio plano uždavinių populiarizavimui valstybinėje tarpe, visa tai surišant su pieno ir kitų prievolių, o taip pat ir ūkio darbų, laiku atlikimu.

Bendrai imant, Rokiškio apskrities klubų skaityklų vedėjai turi parodyti dar didesnę veiklą, dar labiau įsitraukti į aiškinamąjį darbą valstybinėje ir jaunimo tarpe, nes tik reikiamai įsisąmoninęs ir pilnai įvertinęs didingus penkmečio uždavinius, valstybiškas sugebės ir noriai atlikti tai, ko iš jo reikalauja stalininio penkmečio programa, kad mūsų kraštas, nusikratęs vokiškųjų grobikų, vėl sužydėtų iš naujo žemės ūkio, pramonės ir kultūros sritį.

Atstatomas metalo dirbinių fabrikas

Atstatymo terminą sutrumpinti. Pirmąją Martinaišio mūrinių brigadą, žymiai viršijanti dienos užduotis.

Fabrikos statyba numatoma baigti lapkričio mėn. Dar šiais metais fabrikas turi pradėti žemės ūkio mašinų detalių gamybą. Penkmečio pabaigoje fabrikas kasmet pagamins metalo dirbinių už 300 tūkstančių rublių.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumui Lietuvos TSR Ministrų Tarybai Lietuvos Komunistų Partijos (bolševikų) Centro Komitetui

Karelijos - Suomijos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas, Ministrų Taryba ir komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas Karelijos - Suomijos TSR darbo žmonių vardu siunčia savo karštus broliškus sveikinimus lietuvių tautai Vilniaus mieste, Lietuvos TSR sostinė, išvadavimo iš vokiškųjų fašistinių grobikų antrojo metų dieną.

Raudonoji Armija, savo greičiu ir kareiviškumu, Karelijos-Suomijos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas KUISINENAS

tose surinkusi visu Tarybų Sąjungos tautų dvišalius susitarimus, generalisimo Stalino vadovaujama, nušlavė Hitlerio ne blaurybę iš mūsų žemės, išgelbėjo mūsų tautas nuo pavardu siunčia savo karštus broliškus sveikinimus lietuvių tautai Vilniaus mieste, Lietuvos TSR sostinė, išvadavimo iš vokiškųjų fašistinių grobikų antrojo metų dieną.

klestėjimu. Priimkite mūsų geriausių linkėjimus, kad lietuvių tauta pasiektų naujų laimėjimų, vykdydama didžiojo stalininio plano — ketvirtąjo penkmečio plano — uždavinius. Tegyvuoja broliška Tarybų Sąjungos tautų draugystė! Tegyvuoja mūsų vadas ir mokytojas mylimas draugas Stalinas!

Karelijos-Suomijos TSR Komunistų Partijos (bolševikų) Centro Komiteto Sekretorius KUPIRIANOVAS

LTSR vartotojų kooperatyvų sąjungos darbuotojų antrasis respublikinis suvažiavimas

Vilniuje pasibaigė keturias dienas užtrukęs Lietuvos TSR vartotojų kooperatyvų darbuotojų antrasis respublikinis suvažiavimas.

Suvažiavimas apsvartė Lietuvos TSR Vartotojų Kooperacijos Sąjungos prezidento pirmininko drg. Jankevičiaus pranešimą apie respublikos vartotojų kooperacijos darbą 1945—1946 m. m. ir apie vartotojų kooperacijos uždavinius naujajame stalininiame penkmečiuje.

Suvažiavimas iš klausė taip pat Lietuvos TSR Vartotojų Kooperacijos Sąjungos revizijos komisijos pirmininko drg. Eimonto ataskaitinį pranešimą. Po pranešimo prasidėjo gyvos diskusijos. Diskusijų dalyviai pasidalino savo darbu patyrimu, kritikavo kaimo draugijų, apskričių ir respublikinės vartotojų sąjungos darbo trūkumus, padarė praktiškus pasiūlymus, siekiančius pagerinti gyventojų aprūpinimą, išplėsti prekybos tinklą.

Vėrenos vartotojų sąjungos pirmininkas drg. Kvarckas papasakojo, kad naujai suorganizuotoje apskrityje plečiasi vartotojų kooperacija; apskrities centre atidarytos dvi krautuvės, sukuriamos naujos kaimo vartotojų draugijos valstybinėje tarpe.

krautuvės, 10 valgyklų ir restoranų, 3 gamybinės įmonės. Visi kooperatyvai įvykdė prekių aovartos planą. Geriausiai dirba Pakruojaus ir Radviliškio kooperatyvai.

D g. Eimanas kritikavo vietinių valdžios organų nesirūpinimą kooperacijos poreikiams. Partijos Alytaus apskrities komiteto sekretorius kadru reikalams drg. Prokopas savo kalboje pateikė eilę faktų, rodančių, kaip dėl partinių, tarybinių ir kooperatinių darbuotojų bolševikinio budrumo stokos, ir atsakingas pareigas kooperacijoje prasiskverbia priešiški elementai — lietuviški buržuaziniai nacionalistai, buožės, kurie visai mėgina pažeikti kooperacijos reikalus ir pirmo eilės padaro jai žalos kooperatyvų lėšų išekvojimo bei jų turto išgrobstymo keliu.

Drg. Prokopas siūlo pagerinti kooperacijos darbuotojų kadru atrinkimą ir apvalyti juos nuo priešiško elementų. Didelę kalbą suvažiavime pasakė Centro Sąjungos prezidiumo pirmininkas drg. Chochlovas, smulkiai sustojęs ties vartotojų kooperacijos uždaviniais naujajame stalininiame penkmečiuje.

Drg. Chochlovas pabrėžė, kad kooperatiniame darbe tenka plačiau išnaudoti kooperacijos narių iniciatyvą, drąsiau išskirti ir vadovaujančius postus darbininkus ir valstiečius, atsidavusius tarybų valdžiai.

Są dideliu susidomėjimu suvažiavime dalyviai iš klausė Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko drg. J. Paleckio kalbą. Drg. J. Paleckis pasveikino suvažiavimo dalyvius Lietuvos TSR Vyriausybės ir Lietuvos komunistų partijos (bolševikų) Centro Komiteto vardu ir ragino kooperacijos darbuotojus visomis jėgomis padėti vykdyti naujojo stalininio penkmečio uždavinius, pagerinti gyventojų aprūpinimą, pakelti bolševikinį budrumą kovoje dėl kooperacijos aparato apvalymo nuo išekvotojų, žulčių, buožių, lietuviškų buržuazinių nacionalistų.

Tarybos Prezidiumo Pirmininko drg. J. Paleckio kalbą.

Drg. J. Paleckis pasveikino suvažiavimo dalyvius Lietuvos TSR Vyriausybės ir Lietuvos komunistų partijos (bolševikų) Centro Komiteto vardu ir ragino kooperacijos darbuotojus visomis jėgomis padėti vykdyti naujojo stalininio penkmečio uždavinius, pagerinti gyventojų aprūpinimą, pakelti bolševikinį budrumą kovoje dėl kooperacijos aparato apvalymo nuo išekvotojų, žulčių, buožių, lietuviškų buržuazinių nacionalistų.

Vartotojų kooperacija turi padėti darbo valstiečiams atlikti žemės ūkio produktų pristatymus valstybei.

Baigdamas drg. J. Paleckis palinkėjo kooperacijos darbuotojams vaisingo darbo.

Diskusijose dalyvavo taip pat Lietuvos TSR Prekybos Ministras drg. Ivaškevičius, Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko Pavaduotojas drg. Gregorauskas, respublikos prokuroras drg. Baltasnikovas ir kiti; iš viso 80 žmonių.

Savo priimtame nutarime suvažiavimas nužymėjo praktiškas priemones, siekiančias pagerinti vartotojų kooperacijos darbą, plačiau įtraukti į kooperacijos narių elles respublikos darbo žmones.

Su dideliu entuziazmu suvažiavimo dalyviai pasiuntė sveikinimą draugui Stalinui.

(ELTA).

Darbas, skirtas besitarinančioms Tarybų Lietuvos šeštosioms metinėms atžymėti

Norėdama tinkamai atžymėti besitarinančias Tarybų Lietuvos VI-ias metines, 8. m. liepos mėn. 16 d. Obelių tarybiniam ūkiui priklausančiame Kamariškio skyriuje Noreikių pirminė komjaunimo organizacija (5 nariai), kurios sekretoriumi yra drg. Astratova Ona, suruošė daržų ravėjimo talką, prie šio darbo pritrupkiant 18 jaunuolių — mergaičių iš nesąjunginio jaunimo tarpo.

Vadinasi, daržų ravėjimo talkoje dalyvavo iš viso 23 mergaitės. Jaunosios darbininkės stengėsi greit ir gerai dirbti, ko pasėkoje, nors ir trūkdė protarpiais lietus, nuravė 92 arų daržų plotą, tuo išpildydamos šios darbo srities dienos normą, skiriamą t. n. skyriaus darbininkui (0,04 ha).

Darbuose pasižymėjo komjaunulės drg. drg. Andriejeva Fevronija, Michailova Nade,

Kapitkova Lina, Andriejeva Ustinija, o iš nesąjunginių jaunuolių — drg. drg. Garšėonikova Daria, Ščerbanova Agripina ir Kudriešova.

Gratus Noreikių pirminės komjaunimo organizacijos komjaunuolių darbo pavyzdys tebena sektinu visoms kitoms Rokiškio apskr. pirminėms komjaunimo organizacijoms. Karatkovas

V. M. Molotovo pareiškimas Užsienio Reikalų Ministrų Tarybos posėdyje

Aple Vokietijos likimą ir aple taikos sutartį su ja

PARYŽIUS, VII. 10 d. (Tass). Šiandien Užsienio Reikalų Ministrų Tarybos posėdyje svarstant Vokietijos problemą TSRS Užsienio Reikalų Ministras V. M. Molotovas padarė šį pareiškimą apie Vokietijos likimą ir apie taikos sutartį su ja:

Atėjo laikas, kada mes turime apsvarstyti klausimą dėl Vokietijos likimo ir dėl taikos sutarties su ja.

Tarybinė vyriausybė visuomet laikė, kad keršto jausmas nėra geras patarėjas tokiuose reikaluose. Neteisinga identifiukuoti hitlerinę Vokietiją su vokiečių tauta, nors vokiečių tauta negali nuimti nuo savęs atsakomybės už Vokietijos agresiją ir už jos sunkiausias padarinius.

Tarybinė liaudis pergyveno nepaprastą okupacijos nelaimę, sukeltas vokiečių armijų įsiveržimo į Tarybų Sąjungą. Mūsų nuostoliai didžiuliai ir neįvertinami. Kitos Europos tautos, ir ne tik Europos, taip pat dar ilgą laiką jauns nuostolius ir trūkumus, kuriuos padarė Vokietijos — pirmasis karas. Dėl to suprantama, kad klausimas dėl Vokietijos likimo jaudina dabar ne tik vokiečių tautą — kas yra natūralu — bet ir kitas tautas, siekiančias užtikrinti savo saugumą ateitai ir neprieštai prieš naujos agresijos iš Vokietijos puses. Negalima neatsiminti, kad Vokietija, jos pasiektosios industrinės galybės dėka, sudaro svarbią grandį visoje pasaulinio ūkio sistemoje ir, iš kitos pusės, negalima užmiršti, kad jau ne kartą ši industrinė galybė sudarė agresyviosios Vokietijos apsiginklavimo bazę.

Tokios yra prielaidos išvaidoms. Aš remiuosi tuo, kad būtų neteisinga, pasaulinio ūkio ir ramumo Europoje intereso požiūriu, nusistatyti sunaikinti Vokietiją, kaip valstybę, arba ją suagrąrinti sunaikinant jos pagrindinius pramoninius punktus.

Toks nusistatymas privestų prie Europos ekonomikos pakirtimo, prie pasaulinio ūkio suardymo ir chroniškos politinės krizės Vokietijoje, kurios pasėkos sudarytų grėsmę taikai ir ramumui.

Aš manau, kad jeigu mes ir priimtume tokį nusistatymą, istorinė raida vėliau priverstų mus atsakyti nuo tokio nusistatymo, kaip nuo negyvybingo ir neturinio pagrindo.

Todėl aš manau, kad uždavinys yra ne sunaikinti Vokietiją, o pertvarkyti ją į demokratine ir taiką mylinčią valstybę, turinčią drauge su žemės ūkiu, savo pramone, užsienio prekyba, bet neturinčią ūkinį ir karinį galimumą vėl pakilti kaip agresyvioji jėga.

Dar karo metais sąjungininkai pareiškė, kad jie neketina sunaikinti vokiečių tautos. Net

tada, kada išpuikęs Hitleris viešai skelbė, kad jis nori sunaikinti Rusiją, Tarybinės Vyriausybės Galva J. V. Stalinas, išjuokdamas šias pagyrančias kvailiavas, pareiškė: „Negalima sunaikinti Vokietijos, kaip negalima sunaikinti Rusijos. Bet sunaikinti hitlerinę valstybę galima ir reikia“.

Vokietija jau seniai užėmė svarbią vietą pasaulinio ūkio sistemoje. Likdama vieninga valstybe, Vokietija ir toliau bus svarbus pasaulinės prekybos veiksnys, kas atitinka ir kitų tautų interesus. Iš kitos pusės, nusistatymas sunaikinti Vokietiją, kaip valstybę, arba ją suagrąrinti ir sunaikinti pagrindinius jos pramonės punktus privės prie Vokietijos pavertimo pavojingo revanšizmo židiniu, bus naudingas Vokietijos reakcijai ir atims Europai ramumą ir tvirtą taiką.

Reikia žiūrėti ne atgal, o į priekį ir reikia rūpintis tuo, kaip padaryti, kad Vokietija taptų demokratine ir taiką mylinčiu valstybe su išvystytu žemės ūkiu, pramone ir užsienio prekyba, bet neturinti galimumo vėl atgimti kaip agresyvioji jėga. Vokietijos nugalėjimas duoda mums į rankas galingas priemones šiam tikslui pasiekti. Mūsų prievole — išnaudoti šias priemones pilnu mastu.

Pastaruoju metu jėgų įmaga kalbėti apie Vokietijos suskaldymą į atskiras „autonomines“ valstybes, apie Vokietijos federalizaciją, apie Ruro atskirimą nuo Vokietijos. Visi panašūs pasiūlymai išplaukia iš to paties nusistatymo sunaikinti ir suagrąrinti Vokietiją, nes mesunkio suprasti, kad be Ruro negali egzistuoti Vokietija, kaip savarakiška ir gyvybinga valstybė. Bet aš jau kalbėjau, kad Vokietijos sunaikinimas neturi jėgti mūsų uždavinius, jeigu mes branginame taikos ir ramumo interesus.

Žinoma, jeigu vokiečių tauta plebiscito visoje Vokietijoje rezultate pasisakys už Vokietijos pavertimą federaline valstybe arba plebiscito atskirose buvusiose Vokietijos valstybėse rezultate — už atskirimą nuo Vokietijos, tai iš mūsų pusės, suprantama, negali būti jokių prieštaravimų.

Dabar iš sąjungininkų organų, esančių vakarinėse Vokietijos okupacijos zonose, pusės neretai palaikoma mintis apie federalinį Vokietijos sutvarkymą. Bet vienas dalykas — sąjungininkų organų pozicija, ir kitas dalykas — tikrasis vokiečių tautos noras arba bentos arba kitos Vokietijos teritorijos dalies gyventojų noras. Mes tarybiniai žmonės, laikome esant neteisinga primesti vokiečių tautai tą arba kitą šio klausimo sprendimą. Toks primetimas visvien neprivės prie nieko gero jau vien tik dėl to, kad jis bus nepatvarus.

Jeigu mes neturime užkirsti kelią teisėtiems vokiečių tautai siekiamams atkurti savo valstybę demokratiniais principais, tai, iš kitos pusės, mums tenka pareiga neprieštai, kad Vokietija atsikurtų kaip agresyvioji jėga. Būtų nusikaltimas užmiršti tą šventą mūsų pareigą viso pasaulio tautų atžvilgiu.

Kad būtų suteiktas pasauliui saugumas prieš galimą agresiją iš Vokietijos pusės, reikia įvykdyti jos visišką karinį ir ekonominį nuginklavimą; Ruro sritis atžvilgiu turi būti sukurta tarp sąjungininkų keturių didžiųjų valstybių kontrolė su uždaviniu neprieštai prie karinės pramonės atgimimo Vokietijoje.

Visiško karinio ir ekonominio Vokietijos nuginklavimo programa nesudaro kažko naujo. Apie tai smulkiai kalbama Berlyno konferencijos nutarimuose. Natūralu, kad Ruras, kaip svarbiausioji Vokietijos pramonės bazė, turi būti pagrindinių sąjungininkų valstybių budriai kontroliuojamas. Visiško karinio ir ekonominio Vokietijos nuginklavimo uždaviniui turi taip pat tarnauti reparacijų planas. Taisi faktas, kad iki šiol neparuostas reparacijų planas, neišmintingai daug kartų tarybinės vyriausybės reikalavimų įvykdyti atitinkama Berlyno konferencijos nutarime, ir ta aplinkybė, kad iki šiol Ruro neįvesta tarp sąjungininkų kontrolė, ko tarybinė vyriausybė reikalavo dar prieš metus, — yra pavojingas būsimoios taikos ir tautų saugumo interesų užtikrinimo požiūriu. Mes manome, kad negalima daugiau atidėlioti šių uždavinių įvykdymo nerizikuojant pakirsti nutarimą dėl visiško karinio ir ekonominio Vokietijos nuginklavimo įvykdymo.

Tokia Tarybinės Vyriausybės nuomonė dėl Vokietijos karinės pramonės ir karinio potencialo. Šie samprotavimai negali trukdyti taikos pramonės išsivystymo Vokietijoje.

Kad taikos pramonės išsivystymas Vokietijoje galėtų atnešti naudos ir kitoms tautoms, reikalingoms vokiečių anglies, metalo išdirbinių, reikia užtikrinti Vokietijai eksporto ir importo teisę; šios užsienio prekybos teisės realizavimą atveju mes neturime daryti kliūčių plieno, anglies ir taikaus pobūdžio pramonės dirbinių gamybos padidinimui Vokietijoje, žinoma, iki tam tikro dydžio ir būtinai įvedus tarp sąjungininkų kontrolę Vokietijos ir ypač Ruro pramonei.

Kaip žinoma, kontrolinė tarība Vokietijoje neseniai nustatė, kokio išsivystymo lygio turi pasiekti Vokietijos pramonės artimiausiais metais. Kol kas Vokietija dar toli gražu nepasiekė šio lygio. Vis dėlto tenka jau dabar pripažinti, kad taikai Vokietijos pramonėi turi būti suteiktas galimumas

plačiau vystytis, bet kad šis pramonės išsivystymas turi tikrai tarnauti vokiečių tautos taikiems poreikiams ir prekybos išsivystymo su kitomis šalimis poreikiams. Visa tai reikalauja, kad būtų įvesta tinkama tarp sąjungininkų kontrolė Vokietijos pramonei ir, ypač, Ruro pramonei, už kurią atsakomybė negali tekti tik kuriai nors vienai sąjunginei šaliai. Atitinkamos Vokietijos taikos pramonės išsivystymo programos, numatančios ir Vokietijos užsienio prekybos išsivystymą, o taip pat tarp sąjungininkų kontrolės visai Vokietijos pramonei įvedimą, priėmimas atitinka būtina reikala įvykdyti Berlyno konferencijos nutarimą apie tai, kad į Vokietiją būtų žinoma kaip į vieningą ekonominę visumą.

Man belieka sustoti ties klausimu dėl taikos sutarties su Vokietija.

Mes, žinoma, iš principo esame už taikos sutarties sudarymą su Vokietija, bet prieš sudarant tokią sutartį reikia sukurti vieningą Vokietijos vyriausybę, pakankamai demokratine, kad išrautų su šaknimis visus fašizmo likučius Vokietijoje, ir pakankamai atsakomybę, kad įvykdytų visus savo įsipareigojimus sąjungininkų atžvilgiu, tame tarpe ypač reparacijų tiekimų sąjungininkams atžvilgiu. Savaine suprantama, kad mes neprieštarujame centrinės Vokietijos administracijos sukūrimui, pereinamosios pramonės į būsimoios Vokietijos vyriausybės sukūrimą.

Iš to, kas pasakyta, seka, kad prieš kalbant apie taikos sutartį su Vokietija, reikia iš-

spresti klausimą dėl visos Vokietijos vyriausybės sudarymo tuo tarpu iki šiol dar nesukurta net kokios nors centrinės Vokietijos administracija, net Tarybinė Vyriausybė ši klausimą iškelė dar prieš mūsų Berlyno konferencijoje. Bet jeigu tada šis klausimas būtų atidėtas, jis dabar pasidarytų atgal aktualus, kaip pavyzdys žingsnis į būsimoios Vokietijos vyriausybės sukūrimą. Bet net tada, kada bus sudaryta Vokietijos vyriausybė, reikės eiles metų tam, kad būtų patikrinta, ką va žudoja naująją Vokietijos vyriausybę ir nusipelno ji pasitikėjimo.

Būsimoji Vokietijos vyriausybė turi būti toliau demokratine vyriausybė, kuri sugadintų išrauti su šaknimis fašizmo likučius Vokietijoje ir kuri, drauge su tuo, sugebės įvykdyti Vokietijos įsipareigojimus sąjungininkų atžvilgiu, tame tarpe ir visų pirma ji turi užtikrinti reparacijų tiekimų sąjungininkams įvykdymą. Įsitikinus tuo, kad naujoji Vokietijos vyriausybė sugebs realizuoti su tais užlavimais tikrai sąžiningai juos vykdančioje, — tik tada bus galima rimtai kalbėti apie taikos sutarties sudarymą su Vokietija. Be to Vokietija negali pretenduoti į taikos sutartį sąjunginės valstybės nepareigas tautų, reikalaujančių tvirtos taikos ir saugumo, atžvilgiu.

Tokių Tarybų Sąjungos pažiūra į pagrindinius Vokietijos klausimus ir klausimą dėl taikos sutarties su Vokietija. (ELTA).

Apylinkės pirmininkas ir jo pareigos

Apylinkės vykdymo komiteto pirmininkui yra patikėtos tikrai garbingos ir atsakingos pareigos — rūpintis sąžiningu valstiečių pareigų valstybei atlikimu, vyriausybės įsakymų bei nutarimų išaiškinimu valstiečiams ir valstiečių poreikių tinkamu patenkinimu bei apylinkės gerbavio kėlimu.

Sąžiningam apylinkės pirmininkui viskas turi rūpėti: prievolių reikalai, kelių taisymas, mokyklų remontas, įvairus valstiečių poreikiai, naujakurių ir karių šeimų aprūpinimas ir t. t. Norisi pasakyti, kad apylinkės pirmininkas yra apylinkės šeimininkas. Tas garbingas ir atsakingas pareigas jam patikėjo darbo liaudis, todėl jis jas ir turi garbingai pildyti.

Kad pirmininkas geriau galėtų visas tas pareigas atlikti, visų pirmaisia jis visada turi būti blaiviamis stovyje ir pilname savo pareigų žinojime. Jis atsakingas už tinkamą vyriausybės įsakymų perdavimą plačiosioms valstiečių masėms ir prižiūrėti tinkamą jų vykdymą.

Apylinkės pirmininkas visada ir visur turi būti punktuolus, griežtas ir teisingas. Tiesiogingumas turi būti visose pareigose; valstiečio įpareigojimai negali būti išimčių — nei dėl, nei švogeriumi ar pan. Patiekta sakyta — šventa. Už tai teisingą griežtumą busi visų reikalingas.

Pačiame pareigų atlikime niekad negalima atrodyti, lyg kokią našta vilktum. Visada nuodėdžiai, kruopščiai ir griežtai išpildyti visus įsakymus. Neatidėti rytdienai darbo su pasiteisinimu, kad laiku dar užteks, nes pirmininkas išpildytas jam duotas įsakymas ar raštas trukdys vaisiaus, apkrities ir t. t. darba.

Garbingas ir atsakingas pareigas einame, todėl būkime verti pasitikėjimo. Mūsų kiniai atliktos pareigos kels visų tarnautojų ir mūsų pačių autoritetą masėse — liaudyje. Tada tikrai galėsime išpildyti liaudies valią.

Didysis stalninis penkmetis ir jo dideli plano darbai teisingai mus stropiai dirbti.

Apylinkės pirmininkas.

Siuo
akr.
tmoni
ne puo
sus ku
ir d
varpin
masinė
pde š
pase: B
es, lb
q, Vy
gry a
vaid.:
st. Ry
st. Ry
daujos
apylin
mųjų
klose
plinta
Kok
jų ai
Tur
rodė
plop
st. A
ry d
sa g
Nors
arui
jų bi
artin
palet
rij ir
Pe
viki
ps")
ir at
kios
vos,
tabo
žole
rus
mėg
K
pas
dau
kėj
pri
au
tar
kėj
dit
gel
Ne
no
su
vy
to
ti
li
ki

Kovokime su laukus užpuolusiais kenkėjais

per kelias dienas.

Suaugę vikšrai aptraukia plonu voratinkliu — kokonu, įsisukdami į žirnių, vikių lapus ar kelių linų stiebus ir virsta juodos spalvos lėliuke. Lėliukės stadijoje jis negrauzia, o vystosi ir po 2 savaitių išrieda drugiai. Drugiai pilkos, šviesios ir tamsiai rusvos marmurinės spalvos sparnais, ant kurių panašūs į raidę Y sidabrinės spalvos ženklai, apie 2 cm ilgio, išskėstais sparnais 3-4 cm ilgio. Drugiai skraido naktimis ir dienomis, augalų negrauzia, minta žiedų nektaru. (Iš lėliukių išrieda apie rugpjūčio vidurį). Drugių patelės deda kiaušinėlius (viena apie 400 daugiausia ant piktžolių (svėrių, usnių ir kt.). Rudenį iš kiaušinėlių vėl išrieda vikšrai, kurie pradeda randamas ankščiau minėtus augalus. Prieš užžalant tie vikšrai sulenda į žemę, pavasarį dar kurį laiką minta augalais, vėliau virsta lėliuke, iš kurios išrieda drugys. Drugiai deda kiaušinėlius ant piktžolių ir kitų augalų, o iš kiaušinėlių išrieda ankščiau minėti vikšrai. Tuo būdu drugio bėda 2 generacijos per metus.

Kovos priemonės su kenkėju. Pirmoje eilėje imtis apsaugos priemonių, kad išgalėtų kenkėjas negalėtų toliau plisti ir pereiti ant neapkrėstų laukų. Tam tikslui aplink apkrėstą paselį išplauti dviejų pradalgijų pluošto augalus, kuriuos tuoj sunaudoti pašarui. Nupiauta vieta išdrapakuojiama ir išsiai aplink lauką iškasama 25—30 cm (ar net giliau, jei kenkėjų daug) gaudymo griovelis stačiais krantais (išidėmėti! — stačiais krantais, nes jei nestatūs, tai vikšras perlipis), žemes metant į apkrėstą lauko pusę. Arba galima tiesiog plugu giliai (mažiausia 25 cm) išarti aplink lauką vagę taip, kad išvertimas būtų užkrėsto lauko pusę, o status žonas nuo sveiko lauko pusės. Po to kastuvu stačiąją gaudymo griovelio pusę palyginti, kad sienelė būtų stati. (Gaudymo griovely kas 5—10 metrų išbedžioti (apie 20 cm) gilumo) duobučių, kad kenkėjas, slinkdamas grioveliu, įkristų į duobutes ir tada jį sutraikyti ar sušerti kiaulėms. Po lietaus grioveliu palyginti. Šia gaudymo griovelis neleidžia pereiti vikšrai ant sveikų paselių ir juos naikinti. Kelių griovių nuotuliniais krantais nuo perlipimo neapsaugo.

Jei paselį vikšrų labai užpultas ir numatoma, kad paselį visai sunaikins, atrodo, tiksliu būtų paselį nupiauti ir tuojau sušerti gyvuliams, o vikšrai labai edrūs, per šiuos mėnesius ir arti (Ps. autorius dėl paselio likvidavimo nesiima atsakomybės). Tuo būdu susinaikintų daug kenkė-

jų ir stabdytų jų plitimą.

Nuo bulvių, runkelių, daržovių, tabokos ir kitų augalų, kur netiek masiniai paplitę ir kiek tai yra galima, reikia vikšrus rankomis rinkti ir naikinti. Tai tikriausia priemonė. Kartu tuo būdu naikinti ir baltuko kopustinio vikšrus ir kiaušinėlius, kurie yra ant kopastų ir kryžmažiedžių augalų. Tam darbai labai tinka vaikai, kurie gali nesibijoti, nes kirmėlės žmogui nekanda.

Kova su piktžolėmis — kova su kenkėjais. Kadangi pelėdgalvis lininis mėgsta kiaušinėlius dėti labiausiai ant piktžolių (vasarą ir pavasarį), tai reikia naikinti piktžoles (usnes, svėris, pienes ir kt.) pėdymuose, grioviuose, pakelėse ir kt. Piktžolės turi būti tuojau šeriamos ar sudedamos pėdymui. Neleisti padyme augti piktžolėms, kad kenkėjas jose nerastų prieglaudos.

Linus, žirnius, vikius ar kitus augalus nuėmus, dirva turi būti nuskutama plonai suariant, o rudenį suarti giliu arimu. Tuo būdu žūna daugelis žemėje esančių pelėdgalvio lėliukių.

Sėjant augalus sekančiais metais, vengti sėti į tą pačią vietą augalus, kuriuos puolė kenkėjai, o sėti varpinius: miežius, avišas, o anksčiau parinkti varpinių vietą.

Tad trumpai kovos priemonės šios: 1. Gaudymo griovelių kasimas. 2. Vikšrų rinkimas. 3. Piktžolių naikinimas. 4. Skutimas nuėmus derlių ir gilus arimas rudenį. 5. Tinkama sėjomaina.

Jei kiekvienas imsis ankščiau nurodytų priemonių, pelėdgalvis lininis ir kiti drugiai mūsų laukuose išnyks. Laukų smilkinimas dėmėmis, barstymas pelenais ir pan. priemonės nepageidauti. Galima naudoti chemines kovos priemones.

Valstiečiai iš jų kirmėnų antplūdį turi atkreipti labai rimtą dėmesį ir tuojau, tik pačioje pradžioje kirmėlės pasirodžius, imtis priemonių joms naikinti, kaip pav., daro valstietis Augulis, gyv. Sėlynės km., Rokiškio valsč. Jis savo cukrinius runkelius, tapoką apkasė grioveliais ir naikina kirmėnus rankomis, leidžia į lauką pankėdžius. Jis pats ir jo šeima energingai šio darbo imasi.

Visiems valstiečiams, kurių laukus užpuola šie kenkėjai, reikia energingai kovoti ir imtis visų galimų priemonių, kaip kad valstietis Augulis jau padarė. Tuo būdu bus apsaugotas geras šių metų derlius nuo pasirodžiusių kenkėjų.

Agr. A. TUMINAS
Rokiškio apskr. Valst. Sėklų Kontrolės ir Ž. O. Augalų Karantino Inspekcija

Juodupės tekstilės fabriko durpyno darbininkai viršija mėnesines išdirbio normas

Juodupės tekstilės fabriko durpynas yra gana intensyviai įsijungęs į durpių gamybos darbą. Šio durpyno pasirtis yra aprūpinti Juodupės tekstilės fabriką „Nemunas“ kuru. Šiam durpynui duotas sezoninis 2000 tonų durpių gamybos planas jau baigiamas išpildyti. Iki šių metų liepos mėn. 15 d. jau buvo pagaminta 1458,9 tonos durpių.

Tokių darbo rezultatų šio durpyno dirbantieji pasiekė todėl, kad jie jau iš pat dar-

bo pradžios suprato savo darbo svarbumą ir ėmėsi spartuoliškai vykdyti durpių kasimą. Jau gegužės mėn. buvo pagaminta 405 tonos durpių, kas sudarė 116% mėnesinio plano. Birželio mėnesį pagaminta 705,2 tonos, arba 122,5% mėnesinio plano.

Taipogi ir šiame mėnesyje durpių gamyba vyksta nemažėjančiu tempu. To pasekoje galima tikėtis greito ir pilno durpių kasimo plano išpildymo. J. Grigaliūnas.

J. Kiselevičius

Skambėk, dalgele

Tai buvo mažduog prieš savaitę... Gražus liepos mėnesio rytas. Kyla raudona skaišti rytmečio saulė, savo žerindiais sidabriniais spinduliais ji apšviečia atsundantį kasdieninį gyvenimą. Šienapietės dienos yra prasidėję.

Slėniuose sklaidosi rukai. Ryškėja Obelių apylinkės vaizdai. Pradedama dvelkti malonus ryto vėjelis. Melsvo ežero paviršius, per naktį ramiai pailsėjęs, vėl... sujuda, suvirpa.

Banguojančio ežero pakranteje šliejasi Obelių tarybinio ūkie balti pastatai, apaugę dideliais medžiais.

— Tan-tin-tan, tan-talam... — pasigirsta šaukiantis į darbą signalas. Jo aidas girdisi kažkur toli, toli...

— Tan-tin-tan... — skrieja garsas per melsvąją ežerą, per žaliuojančias lankas.

Šiandieną visas Obelių tarybinio ūkio dirbančiųjų personalas vyksta šienauti. Obelių tarybinio ūkio tarnautojai talkininkauja. Kas apska dalgele — marš į lanke!

— Tak-tak-tek... tak-tek... — girdėti dalgių plakimas. Sujuda būrys su dalgiais ant pečių „krepkų“ vyrų, ir su daina traukia į lauką.

— O! šandieną tai priplausime šieneliot! Daug priguldysim žalios žolės pradalgį.

— Oho!... Tokia talka! Tiek plovėjų!... Be abejonės!... Kalbos vien tik apie šienapietę, apie dalgių gerumą, apie jėgą plovėjų — talkininkų.

Paėjėję porą kilometrų, štai ir lanke! Pradedamas darbas. Viens po kito, mesikuodami dalgėmis, slenka žalia pieva.

Viens iš talkininkų ir dalnelę surimuoję mėgiu:

„Skambėk, dalgele, Berno rankose, Skubėk, mergele, — Šienas lankose...“

Bematant plotas, apie pusę lankos, nupjautos žolės išdugo plovėjų akyse.

Pietų metas. O po pietų vėl visi į lanke, vėl suskamba dalgės, vėl gula į pradalgius žalia žolė.

— Žiurėk, Zenka, kad kunių kartais neuneščiau, — su savo „šmivkšt — šmivkšt“ giria J. Juozas, artėdamas prie drauge.

— Na, ke šia, dabar didtuo-ties? Pats žiurėk, kad savuoties išneštum! O mano dalgelys neprilygs prie tavo „špygelytės“, — linksmai atrėkia draugui septyniolikmetis juokdarys, kurį visai vadina Zenium.

Talkininkai dirba suilę žluostosi prakaitą. Darbas verda, kunkuliuoja. Vis pirmyn ir pirmyn krypuodami slenka šienploviai.

Keletą haktarų žaliosios lankos jau guli gražiose eilėse — pradalgituose. Nuplautoji kvėpianti žolė maloniai kutena nosį. Neris dar ligiau pabavoti, pakvėpuoti aromatingu, kvapniu oru. Bet... jau artėja gražiosios vasaros vakaras. Sužvilga dalgės ant šienplovėjų pečių, pasigirsta lankeje daina, kurios aidas skamba toli, toli...

Saulės spinduliai nuadau raudonai žaliuosius laukus ir tarybinio ūkio baltuosius pastatus, ir po keletos minučių dingsta už tolimo, juodo miško. Lankeje vysta nupiautas kvėpiantis šienas...

Darbas atžagaria ranka - nesvelkas

Kooperacijos darbuotojų tarpe vis dar pasitaiko tokių asmenų, kuriems visiškai nerūpi tai, kad kuo geriau aprūpinti vartotoją pagal jam priklausančias maisto korteles, o „rupinasi“ dirbti atžagaria ranka. Vienas iš tokių — Panemunėlio vart. kooperatyvo pirmininkas Šarkauskas. Jis visiškai nekreipė dėmesio į tai, kad gyventojams duonos kortelės yra apiprekinamos gana blogos kokybės miltais. Nors grūdai į malūną yra pristatomi švarūs, bet iš jų padaryti miltai kooperatyve yra parduodami su šakomis, iš kažkur atsiranda čia ir avižų, o patys miltai — visiškai blogi: grūdai tėra „sumalti“ vės į vieną kitą

dalį. Šarkauskas, kuris palaikė gana glaudų ryšį su šia pat esančio malūno direktoriumi Žaku, matyt, jei galima išsireikšti, varė savos rūšies biznį. Faktai apie tai išryškės vėliau.

Dėl visiško reagavimo į gyventojų skundus dėl blogos miltų kokybės ir, bendrai, visiškai į šį reikalą dėmesio nekreipimo, kad gyventojai būtų aprūpinami taip, kaip pridera, Šarkauskas yra atleistas iš pirmininko pareigų.

J. BAGDONAS
Rokiškio Apkoopasijos pirmininkas

Tarybų Sąjungos atstovo Sąjunginėje Taryboje Japonijai rekomendacija

TOKIO, VII. 13 d. (Tass). Japonininkai — iš kitos — sąvitarpiniamis santykiams nustatyti turi būti sudaromos kolektyvinės sutartys raštu ne mažiau kaip vienerių metų laikotarpiui; tos sutartys turi numatyti darbininkų samdos bei atleidimo procedūrą, jų darbo atlyginimą, darbo laiką ir t. t., moterys ir vyrai turi gauti už vienodą darbą vienodą atlyginimą. Suaugusiems darbininkams bei tarnautojams turi būti įvesta 8 valandų darbo diena arba 48 valandų darbo savaitė, paaugliams turi būti nustatyta sutrumpinta darbo diena. Rekomendacijoje taip pat išvardijamos priemonės, nukreiptos socialinio draudimo, darbo ir darbininkų sveikatos apsaugos reikalams pagerinti. Rekomendacija taip pat numato išmokėti nedarbo pašalpas ir pensijas pasenusiems darbininkams ir tarnautojams, o taip pat pinigines kompensacijas laikino darbingumo netekimo atveju.

(ELTA).

Maršalo Tito kalba

BELGRADAS, VII. 14 d. (Tass). Vakar Juodkalnijoje įvyko iškilmės ryšium su juodkalniečių sukilimo prieš okupantus penktosiomis metinėmis. Iškilmėse dalyvavo maršalas Tito, ministras Rankovičius, Džilas ir kiti įžymūs Jugoslavijos veikėjai. Maršalo Tito kalionės metu liaudies visur entuziastiškai sutiko.

Kalbėdamas masiniame mitinge Podgoricoje, Tito priminė susirinkusiems sunkiuosius didvyriškojo Jugoslavijos liaudies išvadavimo karo metus ir ypač pažymėjo nuopelnus negausios juodkalniečių tautos, kuri sudejo didžiules aukas ant pergales ir nepriklausomybės aukuro.

Tiesą, kurie šiandien nugindija mūsų tautų teises, pareiškė Tito, reikėtų pažūrėti į pėdsakus tos didingos kovos, kuri buvo visos laisvės mylinčios žmonijos kovos prieš savo plokiausią priešą dalimi.

Mes nereikalaujame, kad jie mums gražintų tai, ko jau negalima gražinti. Mums negalima atgavinti žuvusiųjų

žmonių. Bet mes reikalaujame, kad mums medžiagiškai kompensuotų bent kokią nors dalį to, ką sunaikino mūsų bendrieji priešai. Tuo tarpu po bendrosios sąjungininkų pergalės nepripažįstamos ištikimiausios sąjungininkų teisės, o priešingai, jaučiama galiosio ir turis tikrų simpatijų tam, kuris buvo mūsų bendruoju priešu.

Sąjunga kare, nurodė vėliau Tito, tikrai pasirodė tvirta, bet taikos metu padėtis pasikeitė. Tito pabrėžė, kad pokariniam laikotarpyje Jugoslavijai tenka kovoti dėl savo teisių įvykdymo su tokiu pat atkaklumu, su kuriuo jai teko kovoti karo metais dėl savo laisvės ir nepriklausomybės. Ragindamas juodkalniečius padidinti savo pastangas atstatant respublikos liaudies ūkį, Tito pažadėjo, kad vyriausybė jiems tuo reikaliu padės.

Iškilmėse Cetinėje dalyvavo TSRS ambasadorius Jugoslavijoje A. I. Lavrentjevus.

(ELTA).

Amerikiečių korespondentas apie kultūrinio gyvenimo atkūrimą tarybinėje Vokietijos okupacijos zonoje

NIJORKAS, VII. 14 d. (Tass). Laikraščio „Nju-Jork Taims“ korespondentas Berlyne Šmidtas praneša, kad grupė amerikiečių korespondentų, neseniai aplankiusių tarybinę Vokietijos okupacijos zoną, o visų pirma, Veimaro rajoną, didelį įspūdį padarė parama, kurią tarybinė administracija teikia Vokietijos kultūros atkūrimui. Šmidtas rašo, kad ši politika plačiai remiama vokiečių inteligentijos. Jis aprašo kampaniją, kurią tarybinės kari-

nės administracijos atstovas Tiuringijoje suorganizavo, siekdamas surinkti lėšų garsiajam Veimaro tautiniam teatrui atstatyti.

Lepos mėn. 7 d. Šmidtas pranešė, kad tarybinėje okupacijos zonoje įvykdytoji žemės reforma sudarė svarbų akstiną valstiečiams ir privedė prie produktų normų padidinimo palyginti su kitais Vokietijos rajonais.

(ELTA).

NERAUS PAREIŠKIMAS

DELI, VII. 14 d. (Tass). Laikraščio „Nei'ni Kei“ pranešimu, Indijos tautinio kongreso pirmininkas Neru, kalbėdamas Bombėje 200 takstančių žmonių mitinge, pareiškė, kad kongreso nutarimas dalyvauti Steigiamajame Susirinkime nereikia naujos laisvės ir suverenumo eros indų tautai. Neru perspėjo indų tautą nesileisti klaidinamai, esą kongreso dalyvavimas numatytame steigiamajame susirinkime reikšias jų tautinės kovos dėl laisvės nutraukimą. Kongresas pasiūlytavo savo atstovus į steigiamąjį susirinkimą su apibrėžtu tikslu — paruošti laisvos ir nepriklausomos Indijos, besiremiančios demokratija ir pilnutiniu masių suverenumu, konstituciją. Jis pridūrė: „Tačiau tai nereikia, kad steigiamajame susirinkime sukūrimas atves Indiją į laisvę“. Neru kreipėsi į tautą: „Būkite pasirėngę suitikti kulkas ir durtuvus, jeigu prasidės kova, siekianti išplėsti iš angų laisvę“. Jis nenori sukelti indų tautoje ramumo ir indiferentiškumo jausmą, kad ji jau išsikovojo laisvę. Neru pabrėžė indų tautos vienybę butinumą siekiant pasirošti kovai, jeigu kova pasirodys vienišele išėjus tuo atveju, kai numatytasis steigiamasis susirinkimas nesugebės atnešti laisvės.

(ELTA).

NEGRŲ — RINKĖJŲ DISKRIMINACIJA JAV

NIJORKAS, VII. 14 d. (Tass). Laikraščio „Nju-Jork Taims“ korespondentas praneša, kad Georgijos štate suorganizuotas platus suokalbis, siekiantis atimti negrams-rinkėjams balsavimo teisę. Ryšium su tuo grupė žymių negrų veikėjų liepos mėn. 11 d. kreipėsi į JAV teisingumo ministeriją, reikalaujama iširti mėginimus uždrausti negrams dalyvauti balsavime Georgijos štate pirmųjų rinkimų metu.

Korespondento žodžiais, apie 20 takstančių negrų-rinkėjų 31 Georgijos štate apygardoje sutiko nepaprastą priešiskumą rinkimėse apylinkėse, kada jie mėgino užsiregistruoti balsavimui. Šiems negrams buvo pasiūlyta atnešti įrodymus, jog jie turi balsavimo teisę, tuo metu, kai iš baltųjų rinkėjų tuo metu reikalaujama kaste teisingumo ministerijai kalbama, kad kai kuris negrų skaičius jau neteko balsavimo teisės dėl panašių metodų taikymo. Rašto autoriai ragina teisingumo ministeriją nedelsiant iširti reikalą, nes priešingu atveju panaši diskriminacija bus plačiai vykdoma visuose Jungtinių Valstybių pietuose.

Kandidatas į gubernatoriaus postą Georgijos štate, buvęs gubernaterius Tolmedžas varo atvirą ir atkaklią agitaciją už balsavimo teisės atėmimą negrams.

(ELTA).

Rinkiminė kampanija Rumunijoje

BUKAREŠTAS, VII. 13 d. (Tass). Rinkiminė kampanija Rumunijoje įgyja vis platesnį mastą. Kasdien įvairiose šalies miestuose bei kaimeuose vyksta gausus susirinkimai, mitingai, į demokratinį bloką įeinančių partijų organizacijų suvažiavimai. Liepos mėn. 6 d. ir 7 d. Bukeu ir Fokšanų miestuose įvyko didelės valstiečių šventės ryšium su įteikimu valstiečiams aktų iki gyvos galvos valdyti žemę, gautą įvykdžius agrarinę reformą. Į šventę susirinko valstiečiai iš tolimiausių kampelių. Tų dviejų miestų gyventojai ir valstiečių delegacijos surengė džiaugsmingą sutikimą iš Bukarešto atvykusiam žemdirbystės fronto pirmininkui Petriui Grozai.

Didelę kalbą mitinge pasakė Petras Groza, kuris pažymėjo, kad agrarinės reformos dėka

sukurta šimtai takstančiųjų valstiečių ūkių. Liepos mėn. 13 d. Groza kvietė toliau stiprinti draugystę bei bendradarbiavimą su TSRS.

Mitingai Fokšanuose ir kitose vietose, kuriose dalyvavo daugelis valstiečių, buvo labai įdomūs. Manifeštantai nešė plakatus, kviečiančius kovoti rinkimams dėl demokratinio bloko palaikymo.

Liepos mėn. 6-9 d. d. Bukarešto miesto galyje Rumunijos miestų socialdemokratų partijos organizuotieji rinkiminiai rinkimai. Kluzė kalbėjo apie ryšius grupės pirmininkas Lăzărescu išreiškė Transilvanijos vengrų dėkingumą vyriausybei už tai, kad ji atidaro prašydus ir 127 vidurines mokyklas, uždarytąs praeityje, reakcinių vyriausiųjų.

(ELTA).

Mažasis fejtonas

Kultūros ir poilsio parkas

Puikus dalykas yra poilsio parkas. Kai kurie žmonės mėgsta laisvalaikį išnaudoti šilpatvių šilfavimu, kiti, romantikos šalininkai, mėgsta prie atviro lango romanikuoti suvirškinti, o dar kurie žavis parku su patogiais suolukais, žvyrutais takeliais, gėlytėmis ir paukštelių sutartinėmis. Aš, žinoma, irgi to, anot mūsų parko tvarkytojų, „kenksmingo įprolio“ negaliu atsiskaičiuoti.

Kartą, beieškodamas tų visų malonumų, užklystu į miesto parką. Tik praėjus pro muziejaus rūmus, mane tiesiog apstulbina Apykščių šilieno gen vykusi kopija. Žinote tą: „Kalmi kėlmuoti, pakalnes nuplikę“... Kai kur dar mato si vienas kitas ašuolas — matyt dėl šiltos ir greit pasibaigusios žiemos nespejo sukurenti.

Nenorėdamas įžeisti senovės lietuvių šventųjų ašuolų didybės, nedrįsau sėsti ant kelmo, todėl pradėjau akimis ieškoti artimesnio suoluko. Bet koks apsvylimas — ne tik arti-

mesnio, bet ir tolimesnio ne liuko negalėjau akiratyje gauti. Tikriausiai jie stengėsi užmaskuoti mūsų parko tvarkytojų darbo planuose.

Ant žemės sėstis dėl šilto šakų bei šiukšlių palaidio pavojinga tam tikrai mano laikytumo daliai. O kur švarios pievutės kampelis, tai ten užimta — kažkokie namai gyvuliai su didžiausiu apatės sotinasi.

Kažkoks pilielis, bevertė ašuoliakštį, net nepatentavęs fizionomiją parodė: — Irgi, rado vietą pasinėjimui, tik trūkdo ramios parko apvaizdai nuo vilnia užstojančių medžių.

Taip ir palikau savo atakos kymą sudrumstą mūsų parkidiliją.

Vykstant Rokiškio miesto tvarkymui, laikas būtų ir kitatūros — Švietimo Darbo švietimo vedėjui drg. Chmeliovičiui susirūpinti kultūros poilsio parko sutvarkymu.

Sermakšis

Daugiau dėmesio parenkant kadrus

Neseniai į Rokiškio Pieno Perdirbimo B-vg buvo paskirtas naujas direktorius Jasilionis, kuris per gana trumpą laiką jau spėjo iškrešti šunę ir, galų gale, net pats dingęs tik iš pieninės, bet ir į Rokiškio. Štai, Apkoopsąjunga turėjo gauti gyventojų apiprinimui pilno pieno kultūrinis sūrius, kurie pagal maisto korteles būtų būvę duodami vietuje riebatų, bet direktorius buvo ant tiek „pareigingas“, kad išdavė lieso pieno kultūrinis sūrius (blogesnis kokybės), kurie yra parduodami laisvai, be jokių paskirų.

To negana. Kaip minėta, jis, po visiškai trumpo savo direktoriavimo, išvyko iš Rokiškio, iš niekur tam tikslui negavęs leidimo — atleidimo nuo pareigų. Čia didelė kaltė siuo atveju krinta Rokiškio apskr.

vykd. komiteto kadrai skyriaus viršininkui Jasilioniui, kuris nemokoje arba nenorejo parinti P. P. B-vei vadovauti liaudies žmogaus, ir direktoriaus paskyre savo broli, savanais kai pasiūlymus iš einamą pareigų.

Apskr. vykd. komiteto išrinkto skyriaus viršininkas Jasilionis neturi snaudsi kepurėje ir taip lengvabūdiškai nežinoti, gana rimtus reikalus, nes jai gal iššaukti neokias versmės. Skiriant žmonei vadovą nereikia žiūrėti jokių gimnystės ryšių, o būtina žiūrėti, kuris pilnai sugebėjęs likti jam pavestas pareigas.

Atsity drg. Jasilionis turėtų parodyti daugiau akylumo, kad panašios klaidos nebebutų kartojamos.

Atsakingas redaktorius
P. Griškevičius